

„Pa kaj takega?“ vpraša Jožek.

„Mojo punčko ostriževa!“ odgovori sestra z veselim glasom kakor bi povedala Bog ve kaj imenitnega.

„Pa jo dajva!“ veli bratec brez vsakega daljšega pomisleka.

In res! Minka je primaknila zibelko s punčko k stolu, kjer je prej sedel oče, stekla po mamine škarje, sedla na stol in vzela punčko na kolena. A punčka ni hotela sedeti pokonci. Morda se je zdelo ubožici, kaj jo čaka. Zato jo je prijel Jožek za obe roki in jo držal ravno, a Minka je začela: „Šk-šk-šk!“

E, pa ni dolgo strigla kodrastih punčkinih las! Komaj je urezala dvakrat ali trikrat, kar se odpro vrata, in v sobo stopi — oče!

„Kaj pa delata?“ vpraša na pragu.

Jožek in Minka sta že iz očetovega glasu izpoznala, da ni niti pametno niti očetu všeč, kar sta storila. Zatorej sta bila tako prestrašena, da nista dala očetovemu vprašanju nobenega odgovora.

In kaj sedaj?

Oče pristopi, vzame Minki punčko iz rok, Jošku pa kučmo z glave, a po sobi se je kmalu začulo: „Šfrk-šfrk-šfrk!“ Jožek in Minka pa sta točila solze . . .

Za sinom.

*Do straže ženica prispè,
tresoča se v stražnika zre,
od poti zasopljena diše
in solze, glej, z lica št briše.*

*»Stoj, žena! Kam vede te pot?
Kaj iščeš o polnoči tod?
Ne čuješ li tamkaj z bojišča
obupnega, smrtnega vrišča?»*

*»Povej mi, kje biva moj sin?
Saj znan ti bo pač Valentin . . .
Polkovno je nosil zastavo
v premnogo že bitko krvavo.«*

*»E, kajpa, da sem ga poznal,
sam cesar svetinjo mu dal!
Skup s Tinetom vedno sva stala,
skup kri za svoj dom prelivala.*

*Ko davi bil rog je zapel,
še Tine je pravil vesel
o domu in mamici zlati,
ki moral slovo jima dati.*

*Vnel kmalu krvav se je boj,
pogumno spet stal je z menoj.
Kar krogla je zla privršela
in Tineta v prsi zadela.*

*Še roko podal mi v slovo,
ugasnilo mu je oko . . .
Tam gori ob cerkvi bel
sno v črno ga zemljico deli.«*

*In mati zakrije obraz,
zajoče obupno na glas,
h gomili nemudoma krene
pa križca na nji se oklene.*

*Ko tožno ob grobu ihti,
sovražnik od brega vstreli.
Kraj cerkvice krogla zabrije
in materi srce — prebije.*

Vojanov.

je pisanih zlasti v holandskem, poljskem, madjarskem, češkem, rumunskem, švedskem, danskem, srbohrvaškem, kitajskem, japonskem in seveda tudi v slovenskem jeziku. Koliko pisem pišejo ljudje v slovenskem jeziku, ne vemo natanko. Toliko pa vemo, da se nekateri naši ljudje vse premalo poslužujejo blaglasnega in milega materinega jezika!

Slavčevo petje.

Leta 1614. je izšla neka knjižica, v kateri je popisano, kako poje slavec. Tamkaj stoji črno na belem, da poje slavec tako-le: Tiün, tiün, tiün, tiün — zpe, tiu, zkva — kvoror, pipi, tio, tio, tio, tio, tio, tiks — kvitijo, kvitijo, kvitijo, kvitijo — zkvo, zkvo, zkvo, zkvo — zi, zi, zi, zi, zi — kvoror, tiu, zkva, pipikvi! — No, mnogo časa in izvrstna ušesa je moral imeti oni, ki je tako natančno proučeval slavčevo petje. Navadni ljudje vemo samo toliko, da je slavec med krilatimi pevci naših krajev prvi mojster!

Najčistejše mesto.

Najčistejše mesto na svetu je nemara japonsko glavno mesto Tokio. Tamkaj imajo namreč 800 javnih kopališč, v katerih se koplje povprečno vsak dan 300.000 ljudi. Tokio ima 1.300.000 prebivalcev. Japonsko se nahaja v Vzhodni Aziji.

Zanimiv slučaj.

V Novem Jorku v Ameriki leži v neki bolnici mlado dekle, Nellie Corcoran po imenu, ki že od 18. vinotoka lanskega leta neprenehoma spi. Žila ji bije kakor vsakemu drugemu zdravemu človeku, tudi vročice nima, samo njenim znanec se zdi, kakor da se je dekle v tem času močno postaralo. Zdravniki, ki jih je vedno polno okoli nje, ne vedo nobene pomoči, samo čakajo, da se dekle samo zbudi. Bog ve, kaj jim potem pove ta čudna zaspanka!

Kako zdravimo nahod?

Anglež William je priporočal že leta 1841. kot najboljšo sredstvo zoper nahod takozvano popolno izsušenje prehlada. To izsušenje se zgodi na ta način, da ne uživa nahodni človek 48 ur nobenih tekočin, ampak samo trda jedila. Samo po par žlic vina, ali mleka sme použiti na dan, a ni treba, da bi bil vedno v sobi, temveč sme tudi ven na zrak. Ob takem zdravljenju mine nahod baje najpozneje v dveh dneh, a kar je še posebno dobro, se nahodu nikdar ne pridruži kašelj. — Kdor je na-

hoden, naj poizkusi, je li res pomaga tako zdravljenje, pa nam naj potem poroča, da bomo vedeli, kako je s to rečjo.

Pivci — petroleja.

Takih čudnih pivcev je mnogo zlasti v Parizu. Kdor se nalezje petroleja, pravijo, da ni razkačen kakor drugi pijančki, temveč samo siten je in zabavlja ljudem. Zdravniki pa trde, da petrolej škodljivo vpliva na človeško telo ter so sklenili, da se mora zoper pivec petroleja nastopiti z vso odločnostjo in strogostjo.

Največja vojašnica.

Največja vojašnica je nemara ona v Varšavi na Ruskem, kjer ima prostora 38.000 vojakov. (Toliko ima n. pr. Ljubljana prebivalcev.) Jako velika je tudi vojašnica v Aldershotu na Angleškem, ki obsega 1900 ha. Sezidali so jo l. 1856. Stala je okoli 960.000 K.

Šola za mišji lov.

Kmetiško društvo v Nidwaldnu v Švici vabi kmete, naj se oglase za učni tečaj, ki ga meni imenovano društvo kmalu otvoriti in kjer se bodo učili poslušalci, kako je mogoče najuspešneje loviti in pokončevati miši. Švicarske mačke čaka torej žalostna bodočnost in nemara bi se pritožile, ko bi vedele, da jim mislijo ljudje odjesti kruh. A kaj hočejo sirote!

Pregovori.

Tudi mladenič sodi stare ljudi.
Vsak ima svoje lise.
Rad bi letal, pa še perja ni zredil.
Veliko ropota — malo moke.
Visoki gospodje — visoki obeti.
Pomladni snežiči so žitni volčiči.
Kadar najbolj igra teče, moraš obrniti ji pleče.
Med pravico in krivico ni srede.
Hiša razdeljena razpada kakor zapuščena.
Človek se mora ravnati po ljudeh, ne ljudje po človeku.
Izguba je sestra dobičku.
Bogastvo iz odrtije se nenadoma razbije.
Dobra odgoja brani uboštvu pod streho.
Kdor hoče visoko priti, mora trden v glavi biti.
Bolje danes kos — kakor jutri gos.
Kdor ni užil žalosti, ne ve ceniti veselja.
Ako zapovedujeta dva brodarja, se potopi ladja.

